

Rezolutīvā daļa

- 1) Padomes Direktīvas 2000/78/EK (2000. gada 27. novembris), ar ko nosaka kopēju sistēmu vienlīdzīgai attieksmei pret nodarbinātību un profesiju, 4. panta 2. punkta otrā daļa ir jāinterpretē:
- pirmkārt, tādējādi, ka baznīca vai kāda cita organizācija, kuras ētoss balstās uz reliģiju vai pārliecību un kuras pārvaldībā ir slimnīca, kas ir dibināta privāttiesiskas kapitālsabiedrības formā, nedrīkst nolemt noteikt saviem vadošos amatos strādājošajiem darbiniekiem atšķirīgas prasības par godprātīgu un lojālu izturēšanos pret šo ētosu atkarībā no šo darbinieku piederības kādai konkrētai konfesijai vai nepiederības nevienai konfesijai, ja šo lēmumu nav iespējams vajadzības gadījumā efektīvi pārbaudīt tiesā, lai pārliecinātos, ka ir izpildīti minētās direktīvas 4. panta 2. punktā noteiktie kritēriji, un
 - otrkārt, tādējādi, ka atšķirīga attieksme – prasības godprātīgi un lojāli izturēties pret minēto ētosu ziņā – pret vadošos amatos strādājošajiem darbiniekiem atkarībā no viņu piederības kādai konkrētai konfesijai vai nepiederības nevienai konfesijai ir atbilstīga minētajai direktīvai tikai tad, ja, ņemot vērā attiecīgās profesionālās darbības raksturu vai veikšanas kontekstu, reliģija vai pārliecība ir tāda prasība attiecībā uz profesiju, kas ir patiesa, likumīga un attaisnota, ņemot vērā attiecīgās baznīcas vai organizācijas ētosu, un atbilstoša samērīguma principam; to pārbaudīt ir valsts tiesas ziņā.
- 2) Strīdu starp divām privātpersonām izskatīšanai valsts tiesai – gadījumā, ja piemērojamās valsts tiesības tai nav iespējams interpretēt Direktīvas 2000/78 4. panta 2. punktam atbilstīgi, – ir pienākums savas kompetences ietvaros nodrošināt juridisko aizsardzību, kas personām izriet no tādiem Savienības tiesību vispārējiem principiem kā tagad Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 21. pantā nostiprinātais princips par nediskrimināciju reliģijas vai uzskatu dēļ, un garantēt no tiem izrietošo tiesību pilnīgu iedarbību, vajadzības gadījumā atstājot bez piemērošanas jebkuru tiem pretrunā esošu valsts tiesību normu.

(¹) OV C 144, 8.5.2017.

Tiesas (septītā palāta) 2018. gada 12. septembra spriedums (Curtea de Apel București (Rumānija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – Siemens Gamesa Renewable Energy România SRL, iepriekš – Gamesa Wind România SRL/Agenția Națională de Administrare Fiscală – Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor, Agenția Națională de Administrare Fiscală – Direcția Generală de Administrare a Marilor Contribuabili

(Lieta C-69/17) (¹)

(Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Nodokļi – Pievienotās vērtības nodoklis (PVN) – Tiesības uz nodokļa atskaitīšanu – Iegādes, ko veicis nodokļa maksātājs, kuru nodokļu administrācija ir atzinusi par “neaktīvu” – Tiesību uz atskaitīšanu atteikums – Samērīguma un PVN neitralitātes principi)

(2018/C 408/15)

Tiesvedības valoda – rumāņu

Iesniedzējtiesa

Curtea de Apel București

Pamatlietas puses

Prasītāja: Siemens Gamesa Renewable Energy România SRL, iepriekš – Gamesa Wind România SRL

Atbildētājas: Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor, Agenția Națională de Administrare Fiscală – Direcția Generală de Administrare a Marilor Contribuabili

Rezolutīvā daļa

Direktīva 2006/112 (2006. gada 28. novembris) par kopējo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu, ar grozījumiem, kas izdarīti ar Padomes Direktīvu 2010/45/ES (2010. gada 13. jūlijs), it īpaši tās 213., 214. un 273. pants, ir jāinterpretē tādā veidā, ka tie nepieļauj tādu valsts tiesisko regulējumu, kāds ir pamatlietā, kurš atļauj valsts nodokļu administrācijai atteikt nodokļa maksātājam, kas ir veicis iegādes tajā laikposmā, kurā bija anulēts viņa pievienotās vērtības nodokļa maksātāja identifikācijas numurs, tādēļ, ka viņš nav iesniedzis nodokļu deklarācijas, tiesības atskaitīt pievienotās vērtības nodokli saistībā ar šīm iegādēm, iesniedzot pievienotās vērtības nodokļa deklarācijas – vai izdotos rēķinus – pēc viņa identifikācijas numura atkārtotas aktivizēšanas, tikai tāpēc, ka šīs iegādes bija notikušas neaktivitātes periodā, lai gan pamata prasības ir izpildītas un šīs tiesības uz atskaitīšanu nav izmantotas krāpnieciski vai ļaunprātīgi.

(¹) OV C 144, 8.5.2017.

Tiesas (ceturtā palāta) 2018. gada 26. septembra spriedums – Koninklijke Philips NV, Philips France SAS/Eiropas Komisija

(Lieta C-98/17 P) (¹)

(Apelācija – Aizliegtas vienošanās – Eiropas viedkaršu čipu tirgus – Divpusējas saziņas tīkls – Konfidenciālas komercinformācijas apmaiņa – Konkurences ierobežojums “mērķa dēļ” – Vienots un turpināts pārkāpums – Dalība pārkāpumā un tas, ka persona, kas piedalījās daļā no divpusējas saziņas gadījumiem, zināja par citiem divpusējas saziņas gadījumiem – Pārbaude tiesā)

(2018/C 408/16)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzējas: Koninklijke Philips NV un Philips France SAS (pārstāvji: J. K. de Pree, A. M. ter Haar un T. M. Snoep, advocaten)

Otra lietas dalībniece: Eiropas Komisija (pārstāvji: A. Biolan, A. Dawes un J. Norris-Usher)

Rezolutīvā daļa

- 1) Apelācijas sūdzību noraidīt.
- 2) Koninklijke Philips NV un Philips France SAS atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

(¹) OV C 121, 18.4.2017.

Tiesas (ceturtā palāta) 2018. gada 26. septembra spriedums – Infineon Technologies AG/Eiropas Komisija

(Lieta C-99/17 P) (¹)

(Apelācija – Aizliegtas vienošanās – Eiropas viedkaršu čipu tirgus – Divpusējas saziņas tīkls – Konfidenciālas komercinformācijas apmaiņa – Pierādījumu autentiskuma apstrīdēšana – Tiesības uz aizstāvību – Konkurences ierobežojums “mērķa dēļ” – Vienots un turpināts pārkāpums – Pārbaude tiesā – Neierobežota kompetence – Apjoms – Naudas soda apmēra aprēķins)

(2018/C 408/17)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: Infineon Technologies AG (pārstāvji: M. Dreher, T. Lübbig un M. Klusmann, Rechtsanwälte)